

Sygn. akt I Ca 410/15

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 stycznia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Barbara Bojakowska

Sędziowie SSO Elżbieta Zalewska-Statuch

SSO Joanna Składowska

Protokolant sekretarz sądowy Elwira Kosieniak

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2016 roku w Sieradzu

na rozprawie sprawy

z powództwa J. S. i K. S.

przeciwko C. S.

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji powódek

od wyroku Sądu Rejonowego w Wieluniu

z dnia 9 października 2015 roku, sygnatura akt III RC 219/15

I. zmienia zaskarżony wyrok w punktach 1 i 2 w ten tylko sposób, że alimenty należne na rzecz J. S. – w miejsce kwoty 1150 złotych – podwyższa do kwoty 1400 (jeden tysiąc czterysta) złotych;

II. oddala apelację w pozostałej części;

III. nie obciąża powódek kosztami postępowania apelacyjnego.

Sygn. akt I Ca 410/15

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 09 października 2015r., wydanym w sprawie sygn. akt III RC 219/15, Sąd Rejonowy w Wieluniu, w sprawie z powództwa małoletnich J. S. i K. S. reprezentowanych przez matkę E. S. przeciwko C. S. o podwyższenie alimentów, alimenty należne od pozwanego C. S. na rzecz małoletniej powódki J. S. orzeczone wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu z dnia 28 kwietnia 2009 r. w sprawie o sygn. akt I1C 543/08 podwyższył z dniem 07 lipca 2015r. z kwoty po 1000 złotych miesięcznie do kwoty po 1150 złotych miesięcznie, płatnej z góry do 10. dnia każdego miesiąca do rąk matki małoletniej - E. S., z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności (pkt 1); oddalając powództwo w pozostałej części (pkt 2) oraz orzekając o kosztach procesu.

Rozstrzygnięcie zapadło przy następujących ustaleniach i wnioskach:

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2009r., w sprawie o sygn. akt I1C 543/08 Sąd Okręgowy w Sieradzu rozwiązał przez rozwód małżeństwo E. S. i C. S.; władzę rodzicielską nad małoletnimi J. S. i K. S. powierzając obojgu rodzicom i ustalając miejsce zamieszkania małoletnich przy matce. Ponadto Sąd zobowiązał oboje rodziców do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich, zasądając od pozwanego C. S. na rzecz małoletniej J. S. alimenty w kwocie po 1000 złotych miesięcznie, a na rzecz małoletniej K. S. alimenty w kwocie po 700 złotych miesięcznie, czyli łącznie kwotę 1700 złotych, płatną na ręce matki dzieci do ostatniego dnia każdego miesiąca, z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności.

W dacie orzekania matka małoletnich powódek pracowała i zarabiała 1293 złotych miesięcznie. J. miała 11 lat, K. - 6. Pozwany prowadził działalność gospodarczą - był dealerem firmy (...). Średnio miesięcznie uzyskiwał dochód w wysokości 5000 złotych brutto.

W dniu 31 sierpnia 2012r. C. S. wystąpił o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem rozwodowym na rzecz małoletnich powódek z kwoty łącznej po 1700 złotych miesięcznie do kwoty po 900 złotych miesięcznie.

Pozwem wzajemnym z 25 października 2012r. E. S. wystąpiła o podwyższenie alimentów do kwoty po 1300 złotych miesięcznie na rzecz każdej z uprawnionych.

Wyrokiem z dnia 26 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w Wieluniu oba powództwa oddalił.

W dacie procedowania J. miała 15 lat, a K. - 10. Obie zamieszkiwały z matką w domu, który po podziale majątku dorobkowego przypadł E. S.. J. była uczennicą klasy II gimnazjum, K. - III klasy szkoły podstawowej. E. S. pracowała w Spółdzielni (...) w W. za wynagrodzeniem 1660 złotych miesięcznie. C. S. prowadził działalność gospodarczą, a jego dochód wynosił 50327,33 złotych rocznie. W 2011 roku z wypracowanych środków firma wybudowała pawilon handlowy przy ul. (...) w W., w którym był wynajmowany lokal. Pozwany pozostawał w związku małżeńskim z A. S.. Oprócz powódek nie miał na utrzymaniu innych dzieci.

Obecnie J. ma 16 lat. Jest uczennicą klasy II Technikum w W.. Na zakup podręczników jej matka wydatkuje 600 złotych rocznie, na zakup pomocy edukacyjnych - 700 złotych rocznie. Opłata za radę rodziców stanowi kwotę 100 złotych, ubezpieczenie - 30 złotych, składki szkolne - około 200 złotych rocznie, wycieczki szkolne - 600 złotych, korzystanie z dziennika elektronicznego 22 złote.

Małoletnia K. ma 12 lat. Uczęszcza do klasy V szkoły podstawowej. Wydatki związane z jej edukacją wynoszą: zakup podręczników - 450 złotych rocznie, przyborów szkolnych - 500 złotych rocznie, opłata za dziennik elektroniczny - 22 złote, ubezpieczenie - 35 złotych, rada rodziców - 50 złotych, składki szkolne - 200 złotych, wycieczki szkolne - 700 złotych. Małoletnia uczęszcza na basen - koszt 200 złotych.

Małoletnie spożywają w szkole obiady. Zakupują też żywność w sklepiku szkolnym.

Na zakup odzieży, bielizny pościelowej i ręczników dla J. jej matka wydatkuje kwotę 3000 złotych rocznie, a dla K. - 2500 złotych. Na zakup środków czystości i leków dla każdej z małoletnich - po 130 złotych miesięcznie.

K. jest leczona ortodontycznie - wizyty odbywają się raz na miesiąc - ich koszt to 40 złotych. Matka małoletniej zakupiła dla K. aparat ortodontyczny i był to wydatek jednorazowy w wysokości 400 złotych. K. leczy się również ortopedycznie - wizyty są płatne, jedna kosztuje 70 złotych i odbywają się cztery razy w roku. Do tego dochodzi koszt badania USG - dwa razy w roku, stanowiący wydatek 140 złotych za jedno badanie.

Obie małoletnie pozostają pod kontrola stomatologiczną - rocznie w stosunku do każdej jest to wydatek 700 złotych.

E. S. wydatkuje na rozrywkę i imprezy kulturalne małoletnich oraz wyjazdy wakacyjne około 1900 złotych na rzecz każdej z małoletnich. J. korzysta z wyjazdów zagranicznych organizowanych przez szkołę w ramach wymiany międzynarodowej - rocznie jest to wydatek w wysokości 2700 złotych.

Za doładowanie telefonu J. jej matka wydatkuje miesięcznie 50 złotych.

Kosztów utrzymania domu E. S. to 1200 złotych miesięcznie.

Matka powódek pracuje w dalszym ciągu w Spółdzielni (...) w W. za wynagrodzeniem 1800 - 2600 złotych netto. Korzysta z pożyczek zakładowych, które są przeznaczane na potrzeby domu i rodziny. Jest osobą zdrową.

K. przebywa u pozwanego kilka razy w tygodniu. Jest przywożona o godz. 17,00 -18,00, odwożona o godz. 20,00 - 21,00 - dojazd organizuje pozwany. W wakacje wizyty te odbywały się częściej. W ubiegłe wakacje spędziła u pozwanego pełnych 25 dni.

W ramach pobytu małoletniej u ojca pozwany organizuje jej posiłki. K. dostaje od ojca kieszonkowe w wysokości 100 złotych miesięcznie. Ojciec dokonuje również doładowania jej telefonu - 120 złotych miesięcznie oraz zakupuje przybory szkolne za kwotę około 100-120 złotych miesięcznie.

K. ma dobry kontakt z ojcem i jego żoną. W domu pozwanego ma zorganizowany własny pokój, gdzie często przyjeżdża wraz z koleżanką, albo kuzynką i nocuje. Pozwany zakupił jej laptop, z którego korzysta, gdy u niego przebywa, jak również konsolę do gier. Trzy - cztery razy w roku pozwany i jego żona organizują wspólne wyjazdy na zakupy; jednorazowo przeznaczają na zakupy dla małoletniej K. kwotę około 500 złotych.

J. nie utrzymuje kontaktu z ojcem, ma do niego żal związany z rozpadem związku rodziców. Pozwany oprócz alimentów uczestniczy w kosztach jej utrzymania - na wyjazd do L. przeznaczył 750 złotych, na wyjazd wakacyjny - 250 złotych. Zakupił jej również specjalistyczny tablet za kwotę 900 złotych. Pozwany deklaruje chęć pomocy finansowej w wyjazdach zagranicznych córki, składa również propozycje wspólnego wyjazdu na zakupy - jednak J. nie chce przyjąć oferowanej pomocy, a o wyjazdach zagranicznych pozwanego nie informuje jej matka.

Pozwany w dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą, osiągając w 2014 roku dochód roczny w wysokości 136174,06 złotych. Jest liderem w sprzedaży kosiarek, przy czym sprzedaż zależy od popytu, który zwiększa się miesiącami wiosennymi, a spada w miesiącach zimowych. W niektórych miesiącach działalność gospodarcza pozwanego przynosi straty. Sprzedaż pozwany prowadzi w trzech pawilonach handlowych, dwa z nich są własnością pozwanego, w jednym z tych pawilonów wynajmuje lokal za kwotę 9500 złotych, przy czym za grunty, na których są usytuowane pawilony uiszcza opłatę 4000 złotych miesięcznie.

Pozostaje w związku małżeńskim z A. S., która wraz z nim prowadzi działalność gospodarczą, uzyskując miesięczne wynagrodzenie w kwocie około 2700 złotych, z czego 2000 złotych przeznacza na koszty utrzymania domu. Pozwany i jego żona zamieszkują w nowo wybudowanym domu w R.. Są w trakcie wykańczania budynku. Pozwany nie ma innych osób na swoim utrzymaniu.

Pozwany pozostaje pod opieką psychiatry, wizyty odbywają się raz na miesiąc, koszt jednej to kwota 50 złotych. Przyjmuje leki, za które płaci 100 złotych miesięcznie. Ma kłopoty z układem krążenia - korzysta prywatnie z wizyt u internisty. Wizyty odbywają się raz na dwa miesiące, koszt jednej to kwota 50 złotych.

Pozwany spłaca kredyt hipoteczny - rata stanowi kwotę 1600 złotych, spłaca też kredyt studencki żony - 260 złotych miesięcznie, ratę leasingową za zakupiony samochód H. - 2800 złotych miesięcznie.

Tytułem kosztów utrzymania domu wydatkuje: za wodę - 100 złotych miesięcznie, za energię elektryczną - 450-600 złotych na dwa miesiące, za opał - 450 złotych miesięcznie przez siedem miesięcy grzewczych, abonament TV - 65 zł, internet - 160 złotych, wyżywienie i chemia gospodarcza - 2000 złotych miesięcznie.

Pozwany miesięcznie na rzecz swojej bratanicy przekazuje dobrowolnie kwotę 150 złotych.

W dniu 12 stycznia 2012r. strony dokonały zgodnego podziału majątku dorobkowego w ten sposób, iż dom mieszkalny o wartości 400000 złotych z całym jego wyposażeniem o wartości 6000 złotych oraz samochód osobowy marki T. (...)

rocznik 1999 roku o wartości 5000 złotych przypadły na wyłączną własność E. S., natomiast wierzytelności z tytułu wkładów wniesionych do spółki cywilnej PPHU (...) o wartości 300000 złotych przypadły na wyłączną własność C. S. - bez wzajemnych spłat i dopłat.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd Rejonowy w niewielkim zakresie odmówił wiary zeznaniom E. S., uznając za nieco wygórowane podawane przez nią koszty zakupu żywienia, kwoty przeznaczone na zakup artykułów w sklepikach szkolnych, zważywszy, że małoletnie spożywają w szkole obiady i że małoletnia K. często po szkole przebywa o ojca i on zapewnia jej posiłki.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji, mało prawdopodobnym jest również, by na obie małoletnie powódka wydatkowała na rozrywkę i imprezy kulturalne 3200 złotych rocznie (266 złotych miesięcznie), tym bardziej, iż oddzielnie wskazuje na koszt wyjazdów wakacyjnych i wycieczek szkolnych. W oparciu o przedłożone zaświadczenie lekarskie, Sąd Rejonowy skorygował zeznania powódki w zakresie zakupu aparatu ortodontycznego z 800 do 400 złotych. Pominął przedstawione przez przedstawicielkę ustawową powódek paragony fiskalne, albowiem są one dowodem zakupu towaru, ale nie dowodzą, że zakup nastąpił na rzecz określonego podmiotu (walor dowodu mają w tym przypadku faktury i rachunki imienne).

Powołując się na treść art. 138 kro, Sąd pierwszej instancji podkreślił, że można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w sytuacji zmiany stosunków. Zauważył przy tym, że choć od ostatnio ustalonego obowiązku alimentacyjnego mięło 7 lat, to alimenty na rzecz małoletnich ustalone były w dość dużej wysokości. Ponadto zważyć należało, iż w listopadzie 2012r. sąd procedujący w sprawie o sygn. akt III RC 339/12 badał sytuację osobistą i materialną stron nie doszukując się podstaw do reformacji obowiązku alimentacyjnego.

Oceniając obecnie istniejącą sytuację stron, należy zdaniem Sądu Rejonowego dojść do wniosku, iż w stosunku do roku 2012 nie uległa ona zmianie tak znacznej, by uzasadniać roszczenia finansowe powódek w takim zakresie, jak zostało wniesione. W roku 2012 uzasadnione potrzeby małoletnich oscyływały w granicach około 1600 złotych miesięcznie, obecnie zwiększyły się o około 200 złotych. W stosunku do K. pozwany swój obowiązek rodzicielski realizuje zarówno w sposób finansowy, jak i osobisty. Mając na względzie, iż brak kontaktu pozwanego z J. uniemożliwia świadczenie oferowanej przez pozwanego pomocy Sąd uznał, iż zasadnym jest podwyższenie alimentów na rzecz małoletniej J. S. o kwotę 150 złotych, tym bardziej, że taką właśnie kwotę przekazuje na rzecz swojej bratanicy, mimo braku obowiązku alimentacyjnego w tym zakresie.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich powódek wniosła apelację od wyroku Sądu Rejonowego, zaskarżając orzeczenie w części oddalającej powództwo o podwyższenie alimentów i podnosząc następujące zarzuty:

1. naruszenia prawa materialnego tj. art. 135 kro, poprzez niewłaściwą jego interpretację w zakresie oceny zarobkowych i majątkowych możliwości pozwanego C. S. oraz E. S., a także art. 138 kro, poprzez jego niezastosowanie wobec powódki K. S. oraz niewłaściwą interpretację tego przepisu wobec powódki J. S. w sprawie po około 7 latach od daty poprzedniego ustalenia wysokości alimentów dla małoletnich powódek;

2. niewyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy poprzez:

- brak ustalenia, jakie rzeczywiste dochody uzyskuje pozwany z prowadzonej działalności gospodarczej, gdyż Sąd nie zbadał jego rzeczywistych dochodów poprzez zażądanie zaświadczenia z Urzędu Skarbowego za ostatnie 3 lata, a posłużył się jedynie rozliczeniem podatkowym za 2014 rok i nie wyjaśnił skali i rodzaju wydatków - kosztów pozwanego z prowadzonej działalności gospodarczej, a to w sytuacji, gdy przychody stanowią ogromną kwotę 2568 389,80 złotych, a koszty uzyskania przychodu są prawie identyczne i wynoszą kwotę 2430 840,24 złotych, gdyż pozwany do powyższych kosztów wlicza także zakupy, sprzęty marki S., którymi handluje, a więc po sprzedaży natychmiast koszty ich zakupu odzyskuje i to ze znacznym zyskiem;
- brak wyjaśnienia, jakie dodatkowe zakupy są wliczane przez pozwanego do kosztów prowadzenia firmy, aby wykazać jak najmniejszy dochód, o których zeznawał w sprawie np.: laptop, tablet, konsola do gier, przybory

szkolne, paliwo, rata leasingowa za ekskluzywny samochód (150 tysięcy złotych) - wykorzystywany w celach prywatnych, co powoduje, że Sąd błędnie i podwójnie uwzględnił wydatki pozwanego w tym zakresie – pierwszy raz są one już ujęte w wydatkach firmy, a drugi w miesięcznych jego wydatkach domowych, a nawet zakupach dla córki;

- niewyjaśnienie, jaki wpływ na poziom życia pozwanego, a tym samym jego córek winien mieć bardzo duży rozrost firmy pozwanego, nowa lokalizacja zakładu w trzech pawilonach, najem, z którego pozwany osiąga dochód 9500 złotych/mc, a także wzrost wykazywanych dochodów od ostatniej rozprawy alimentacyjnej w wysokości ponad 11347 złotych/mc (łącznie ok. 20000 złotych/mc);
- brak oceny ze strony Sadu, jaki wpływ na wysokość alimentów mają nasilone zakupy i inwestowanie przez pozwanego we własny majątek, jego ciągle powiększanie kosztem alimentów dla małoletnich powódek, podczas gdy alimenty winny wyprzedzać wydatki na inwestycje pozwanego, a wydatki na inwestycje nie powinny być wliczane do jego obciążeń przy ustalaniu wysokości alimentów;
- niewyjaśnienie przez Sąd powodów, dla których małoletnie powódki, które są nastolatkami, a J. S. wkrótce będzie pełnoletnia, mające potrzeby zbliżone do osób dorosłych, a nawet większe (dochodzą wydatki edukacyjne, wyższe zdrowotne itp.) - nie mogą być alimentowane na poziomie życia ich ojca, gdy Sąd bieżące wydatki jego i jego żony ocenia na kwoty po 1620 złotych/mc, co daje kwotę 3240 złotych/mc, a powódka żąda alimentów na dwie córki w zbliżonej kwocie łącznej 3500 złotych/mc i kwota ta jest realna do płacenia przez pozwanego, gdyby Sąd prawidłowo, a nie podwójnie policzył wydatki pozwanego rozliczone już raz w wydatkach firmy. Nawet gdyby Sąd prawidłowo zakwalifikował ratę leasingu samochodowego - 2 800 złotych/mc, to już ta kwota pozostająca u pozwanego mogłaby pokryć w większości żądanie i płatność wyższych alimentów;
- brak porównania, jakie są relacje i przeznaczenie wyższych dochodów powódki i pozwanego od ostatniej sprawy, a to w sytuacji, gdy dochody powódki wzrosły o kilkaset złotych (co w całości wydaje na wyższe koszty eksploatacji domu i spłatę kredytu po 500 złotych/m-c, czego Sąd nie rozliczył, a wzrost dochodów oficjalnych pozwanego wynosi ponad 6 tysięcy złotych/mc, nie licząc dochodów z czynszu - 9 500 złotych/mc);
- brak wyjaśnienia przez Sąd kosztów zamierzonej budowy placu zabaw przez pozwanego, podczas gdy wydatek ten oscylował około 250 tysięcy złotych, a te zamierzenia wskazują na wysokie możliwości płatnicze pozwanego;
- niewyjaśnienie przez Sąd, jakie posiłki, ile razy w tygodniu może u pozwanego jadać córka K. odwiedzająca go kilka razy w tygodniu po 2-3 godziny wieczorne i jak taki fakt może wpływać na obniżenie kosztów jej utrzymania u matki;
- brak wyjaśnienia rzeczywistych wydatków i potrzeb małoletnich powódek w zakresie ich wydatków edukacyjnych, zdrowotnych, wypoczynku; niewłaściwa interpretacja przez Sąd wydatków na zakup aparatów ortodontycznych (z zaświadczenia wynika zakup dwóch aparatów za 800 złotych w dwóch różnych datach, a 400 złotych to cena jednego aparatu), brak uwzględnienia wydatków na leczenie dermatologiczne powódek (atopowe zapalenia skóry - wizyty lekarskie po 100 złotych oraz zakup kremów po 50 złotych stosowanych po każdej kąpieli - koszty tego leczenia stanowią wydatek ok. 200 złotych/mc dla każdej z córek. Ponadto zaczynają się problemy dermatologiczne związane z okresem dojrzewania, wypryski skórne wymagające dalszych kosztów leczenia, zakupu drogich płynów i maści - dodatkowo ok. 50 - 100 złotych/mc dla każdej córki);
- niewyjaśnienie, jakie potrzeby żywieniowe mają małoletnie powódki, gdyż obiady szkolne po 65 złotych/mc nie są wystarczające, ani też nie są dla nich zdrowe, co spowodowało u starszej córki nadwagę, potrzebę leczenia u dietetyczki i stosowania drogiej diety oraz posiłków domowych, żywności ekologicznej, które są kosztowne (ryby, owoce morza, produkty ekologiczne dla obu córek), co znacznie podraża koszty zakupu żywności o ok. 200 złotych miesięcznie, a wizyta u dietetyka to także wydatek 100 złotych/mc;

- nieustalenie przez Sąd kosztów pomocy dydaktycznych dla córek, a szczególnie dla J. S. niezbędnych dla edukacji w Technikum - klasa o profilu: technik cyfrowych procesów graficznych, przygotowania do olimpiad przedmiotowych, potrzeba zakupu monitorów specjalnych, rozbudowanego komputera - koszt co najmniej 5 tysięcy złotych oraz specjalistycznych oprogramowani w cenie 3-7 tysięcy złotych, co wynika z załączonych ofert internetowych. Programy te winny być zmieniane co rok, zwłaszcza przy startach w olimpiadach wymagających poszerzonej i aktualnej wiedzy;
- brak uwzględnienia i wyjaśnienia dodatkowych kosztów nauki córki J., która dla dalszego kształcenia zamierza już obecnie korzystać z korepetycji ukierunkowanych i pomocnych w dostaniu się na dobrą uczelnię, a wydatek za lekcję w mieście akademickim (W.) wynosi najmniej 200 złotych, a z dojazdem ok. 300 złotych;
- bezzasadne przyjęcie i brak wyjaśnienia czy rzeczywiście pozwany kupuje ciągle odzież dla córki K., gdyż powódka takie zakupy kwestionuje (od 2009 roku ojciec zakupił jej jedynie 1 parę spodni, 1 sweter i 3 koszulki), a w 2015 roku nie było żadnych zakupów odzieżowych;
- niewyjaśnienie, na czym miałyby polegać dysproporcje korzystne dla powódki przy podziale majątku wspólnego stron, a to w sytuacji, gdy powódka otrzymała dom dla siebie i dzieci postawiony na działce darowanej przez jej rodziców i generujący wyłącznie koszty jego utrzymania, a pozwany otrzymał całą firmę, która przynosi mu bardzo duże, ciągle i powiększające się zyski.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżąca wносиła o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu, ewentualnie:

2. zmianę zaskarżonego wyroku i podwyższenie alimentów na rzecz J. S.

do kwoty po 2200 złotych miesięcznie oraz na rzecz K. S. do kwoty po 1300 złotych miesięcznie oraz odstąpienie od obciążania powódki kosztami procesu za drugą instancję na rzecz pozwanego.

Pozwany domagał się oddalenia apelacji i zasądzenia na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Apelacja jest częściowo zasadna, choć większość z podniesionych przez skarżącą zarzutów uznać należało za chybione.

W myśl art. 232 kpc, to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Z art. 6 kc wynika zaś dla sądu nakaz rozstrzygnięcia merytorycznego, nawet wtedy, gdy postępowanie dowodowe nie przyniosło efektu. Sąd powinien zatem rozstrzygnąć na niekorzyść osoby, która opierała swe twierdzenia na faktach nieudowodnionych (P. Machnikowski (w:) Kodeks cywilny..., red. E. Gniewek, t. 1, s. 34; podobnie K. Piasecki (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., red. K. Piasecki, t. 1, s. 770).

Obowiązkiem strony powodowej było przytoczenie okoliczności faktycznych uzasadniających żądanie już w pozwie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc). Następnie strona powodowa mogła aż do zamknięcia rozprawy przytaczać okoliczności faktyczne i dowody na uzasadnienie swoich wniosków lub dla odparcia wniosków i twierdzeń strony przeciwnej.

Tymczasem reprezentująca małoletnie powódki E. S., powołując się w uzasadnieniu pozwu na okoliczność, że profil edukacji córki J. wymaga ponoszenia wysokich kosztów związanych z zakupem odpowiednich narzędzi i urządzeń do nauki i pracy, kosztów tych nie sprecyzowała, a następnie nie wykazała w jakikolwiek sposób, nie tylko potrzeby ich poniesienia, ale też wysokości niezbędnych wydatków w tym zakresie. Jej twierdzenia zawarte w apelacji odnośnie konieczności zakupu i kosztów oprogramowania również uznać należy za całkowicie gołosłowne. Zresztą ewentualne wnioski dowodowe, z uwagi na treść art. 381 kpc byłyby spóźnione.

W toku procesu przed Sądem pierwszej instancji, strona powodowa nie powoływała się także na konieczność korzystania z usług dietetyka, stosowania diety, leczenia dermatologicznego, czy też korzystania przez starszą córkę pozwanego z korepetycji. Sąd ten nie miał zatem jakichkolwiek podstaw do czynienia stosownych ustaleń tej materii dotyczących, nie mówiąc już o dysponowaniu niezbędnym materiałem dowodowym, który mógłby stanowić ich podstawę. Nie został on również zaprezentowany w apelacji. Sąd Rejonowy prawidłowo natomiast odniósł się do potrzeb i wydatków wskazywanych w pozwie oraz zeznaniach matki powódek i jedynie co do tych wydatków miał możliwość ich właściwej weryfikacji.

Skarżąca nie występowała również z wnioskiem o jakąkolwiek weryfikację dochodów pozwanego, w szczególności poprzez kontrolę prawidłowości rozliczeń podatkowych w kontekście deklarowanych kosztów prowadzenia działalności.

Autorka apelacji nie kwestionuje, że pozwany jest osobiście zaangażowany w opiekę i wychowanie młodszej córki. Oprócz przekazywania matce dziecka ustalonych przez Sąd alimentów, C. S. finansuje także inne koszty utrzymania K., a także na bieżąco reaguje na dodatkowe potrzeby, przekazując niezbędne środki. Zapewnia małoletniej rozrywkę i wypoczynek.

Ustalając, że wszystkie potrzeby K. są w sposób prawidłowy zaspokajane, Sąd Rejonowy nie miał podstaw do zwiększenia zasądzonego na jej rzecz świadczenia. Gdyby bowiem pozwany zobligowany był przekazywać na ręce matki dziecka całość kwoty niezbędnej dla pokrycia kosztów utrzymania młodszej córki, albo straciłby możliwość osobistego udziału w pewnej sferze życia małoletniej, takiej jak wspólne zakupu, wyjazdy rekreacyjne, udział w różnego rodzaju rozrywkach, albo też finansowałby niektóre wydatki dwukrotnie, co wiązałoby się z bezpodstawnym wzbogaceniem matki dziecka pobierającej świadczenie na zaspokojenie wszystkich potrzeb.

Z zarzutem naruszenia prawa materialnego w postaci art. 138 kro zgodzić się zaś należy o tyle, że Sąd Rejonowy nie uwzględnił w należyty sposób zmiany okoliczności, jaka wynika z aktualnej relacji ojca z córkami. Otóż w toku sprawy o rozwód, pozwany miał prawidłowe kontakty z dziećmi. Obecnie zaś w relacjach z K. i J. istnieje diametralna różnica. Zróżnicowanie wysokości alimentów w wyroku z 28 kwietnia 2009r. wynikało wyłącznie z faktu, iż potrzeby J., jako dziecka o pięć lat starszego były większe. Okoliczność, że potrzeby J. także w chwili obecnej w sferze edukacji i życia społecznego są większe aniżeli K. również nie może budzić wątpliwości. Należy z całą mocą pokreślić, że dzieci tego samego rodzica mają prawo do równej stopy życiowej, niezależnie od tego, czy z rodzicem tym utrzymują jakiegokolwiek relacje, w szczególności zaś, gdy nie można im zarzucić zachowania względem rodzica rażąco naganego, czy też sprzecznego z zasadami współżycia społecznego. W sprawie przedmiotowej trudno zresztą stawiać jakąkolwiek diagnozę w zakresie przyczyn stanu obecnych relacji pozwanego z J.. Przy uwzględnieniu zaś wkładu finansowego, rzeczowego i osobistego pozwanego w utrzymanie i wychowanie K., dostrzegalna jest istotna dysproporcja w poziomie życia obu powódek. Oprócz kwoty alimentów w wysokości 700 złotych miesięcznie, pozwany przekazuje młodszej córce 100 złotych kieszonkowego, doładowuje jej telefon za kwotę 120 złotych oraz zakupuje przybory szkolne za 100 - 120 złotych Daje to sumę ponad 1000 złotych miesięcznie. Oprócz tego pozwany organizuje trzy, cztery razy do roku zakupy (jednostkowy koszy ok. 500 złotych), małoletnia nocuje u ojca, spędza u niego wakacje, korzystając z różnego rodzaju rozrywek. Zasądzona przez Sąd pierwszej instancji kwota 1150 złotych nie rekompensuje zatem różnicy w położeniu powódek wynikającej ze stanu relacji z ojcem.

Mając na uwadze powyższe, na zasadzie art. 386 § 1 kpc, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok, podwyższając zasądzoną na rzecz J. kwotę do 1400 złotych. Suma ta nie tylko jest adekwatna do ustalonych przez Sąd pierwszej instancji potrzeb dziecka, ale również uwzględnia postulat równej stopy życiowej. Nie może budzić wątpliwości istnienie po stronie C. S. możliwości majątkowych do alimentowania starszej córki na tym poziomie. Jak słusznie zauważyła skarżąca, pozwany systematycznie powiększa swój majątek, rozbudowując firmę, budując dom. Tego rodzaju inwestycje nie mogą odbywać się kosztem utrzymują małoletnich dzieci. O możliwościach pozwanego przekonuje również skala zaangażowania w utrzymanie młodszej z córek.

W pozostałym zaś zakresie apelacja, jako bezzasadna podlegała z mocy art. 385 kpc oddaleniu.

Na podstawie ar. 102 kpc, mając na uwadze, że powódki są małoletnimi córkami pozwanego, nieposiadającymi dochodów, ani majątku, Sąd Okręgowy nie obciążał ich obowiązkiem zwrotu C. S. części kosztów postępowania odwoławczego w związku z oddaleniem apelacji w określonym zakresie.